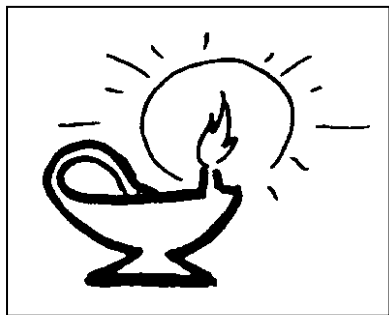

Lábam előtt mécse a te igéd, ösvényem világossága

Zsolt 119:105

Aszódi Mécse

2008. április

Myra B. Welch:

A MESTER ÉRINTÉSE

Ütött-kopott volt, s az árverező
Úgy hitte, fáradni kár.
Mégis kezébe vette a vén hegedűt,
S mosolyogva mutatta fel.
– Hölgyeim és uraim, figyelmet kérek!
Lássuk, a licitálást ki kezdi?
Egy dollár, ott hátul, kettő, igen!
Csak kettő? Ki ad hármat?
Három dollár először, és másodszor is...
Már koppant volna a kalapács, de mégsem,
A terem végéből ősz hajú férfi
Lépett közelebb, s felemelte a vonót;
Letörölte a port az ódon hangszerről,
Felhangolta a megereszkedett húrokat.
Tiszta és édes dallam kelt szárnyra,
Akár egy égi angyal éneke.
Elhallgatott a muzsika, s az árverező
Furcsán fojtott hangon szólt:
– Ki ad többet a régi hegedűért?
Felmutatta a hangszert és a vonót.
– Ezer dollár, ki ad érte kettőt?
Kétezer dollár! Ki ad hármat?
Háromezer először, háromezer másodszor,
Háromezer harmadszor!
Tapsolt a terem, de valaki bekiabált:
– Nem értem, mitől ez a hirtelen
Értéknövekedés? Nem váratott magára a
válasz:
– A mester érintésétől.
Sok emberélet, akár a lehangolt húr,
Ütött-kopott, vétkektől szennyes,
Megkaphatja bárki olcsón,
Bizony, mint az avított hegedűt.
Egy tál lencse, pohár bor,
Perdül a kocka – és sodródik tovább.
Az ára szinte semmi, s kis híján
Koppan már a kalapács.
Ám jó a mester, s a tudatlan tömeg
Nem érti, mitől a hirtelen változás,
Ami a lélek értékét megezerszerezi.
Pedig egyszerű: a mester érintésétől.

AZ EMBER ÉRTÉKE

*Micsoda a halandó – mondom -, hogy törődsz
vele?*
Zsolt 8:5

Meghalt egy gazdag ember, és a temetésén
ezt a kérdést tették fel: „Mennyit hagyott
maga után?” Ezt válaszolták: „Mindent
hátrahagyott.”

Gyakran így mutatják be nekem az em-
bereket: „Ez János, aki itt és itt dolgozik...”,
mintha az ember értékét a munkája hatá-
rozná meg. Megfigyeltem, hogy rendszerint
csak a jómódú és „sikeresnek” tartott embe-
reket mutatják be ilyen módon. Isten
azonban nem sikereink szerint ítél minket.
Mindenkit egyformán szeret, mert értékünk
nem attól függ, hogy mit csinálunk, vagy
mivel rendelkezünk, milyen ruhát hordunk,
milyen házban lakunk, vagy hogy éppen-
séggel milyen autónk van. Értékünk abból a
tényből fakad, hogy Isten teremtett minket,
és Krisztus meghalt értünk. Ezért akár van-
nak kincseink, akár nincsenek, változatla-
nul értékesek vagyunk Istennek.

Isten mindent nekünk adott – Fiát, az Úr Jé-
zus Krisztust –, mert akkor is nagyra érté-
kelt minket, amikor mi semmibe vettük Őt.
Mivel Isten ilyen nagyra értékelt minket,
nem kell-e Őt mindenben az első helyre
tennünk – családi életünkben, foglalkozá-
sunkban és lelki életünkben?

Van egy ének ezzel a szöveggel: „Tedd
Jézus Krisztust az első helyre életedben;
engedd, hogy minden felmerülő problémá-
dat Ő vegye kezébe... eddig hiába töreked-
tél bármire; most már nem is értékeled,
amit megszereztél. Tedd Jézus Krisztust az
első helyre életedben, és add Neki magad.”
Egy-egy tárgy tényleges értéke az, amire a
tulajdonos vagy a vásárló becsüli. Isten
azzal mutatta be életedet, hogy elküldte
Fiát Üdvözítődül.

(Billy Graham: Szemeimet a hegyekre emelem)

CSENDESEDJ EL!

„Csendesedjétek és ismerjétek el, hogy én vagyok az Isten!”
Zsolt 46:10

Gondterhelt lélek, Isten azt mondja ma neked: „Csendesedj el és ismerd el, hogy én vagyok az Isten!” És megvan rá az oka, hogy ezt mondja. Ha tevékenységeid nyugtalanságból táplálkoznak, akkor gyakorlatilag meggátolod Őt abban, hogy meglásd Őt hatalmasan, amint a javadra cselekszik. Ez nem jelenti azt, hogy passzívnak, vagy lustának kell lenned, csak annyit jelent, hogy meg kell tenned bármit, amire Ő elvezet, anélkül, hogy előre rohannál testi erőfeszítésekkel! Azt is jelenti, hogy először meg kell alázkodnod előtte, majd lelassítani és várni. Más szavakkal: csakis úgy menj tovább, ha az a békesség tölt be, hogy amit tenni fogsz, azt hited szerint Ő adta neked. Kérd Őt, hogy jelentse ki neked akaratát a dologban, majd „legyél csendben” és ismerd fel, hogy Ő az Isten, Ő uralkodik, Ő tudja, hogy mit csinál! Tanulj meg bízni Benne anélkül, hogy mindig tudni akarnád azt, hogy mit fog majd tenni, hogy mikor fogja azt tenni, és hogy miként fogja véghezvinni azt.

Jézus mondta: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők...” (Jn 15:5) Amíg magadévá nem teszed igazán ezeket a szavakat, addig folyton olyan dolgokat próbálsz megtenni, amelyekre csak Isten képes – mint például megáldani önmagad, fellendíteni a rád bízott szolgálatot, megoldani saját problémáidat és megválaszolni saját imádságaidat.

Vagy ami még rosszabb, megpróbálsz megvédeni Őt, mert úgy gondolod, hogy nem csinálja elég gyorsan a dolgokat, vagy úgy, ahogyan azt tennie kellene. Hagyj fel ezzel! Kevesebbet próbálkozz és jobban bíz benne! Jézus mondta: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők...” Neked nem kell mást tenned, mint maradandóan kapcsolatban lenni Vele!

Többnek látszom és jobbnak, mint vagyok,
szégyellem is e hazug látszatot,
de nem tudok ellene mit se tenni...
– Nem az vagyok, de az szeretnék lenni.

Füle Lajos: Nem az vagyok

GYÜLEKEZETÜNK TAGJA

Pócsik Ferenc

Istennek hála azért, hogy hívő családban születtem én (1945) és a feleségem, Marika (1949) is. Szüleink, nagyszüleink és lelkipásztorunk segítettek a megtérésben. Szabolcsban születtem, egy kis tanyán, otthon az ágyon. Három lánytestvérem van. Magdival ikrek vagyunk, én vagyok az úttörő. Béla bátyám, aki példaképem is volt, a debreceni gyülekezet lelkipásztora volt, 49 évesen, hirtelen kapta a mennyei behívót 1989-ben. Mind-nyájunkat megdöbbentett a nagy tragédia. Isten adott enyhülést a fájdalomra. 1958 telén tértem meg, 13 évesen, három lánytestvéremmel egyszerre. Nagy öröm és boldogság volt bennünk. Egymást biztattuk, bátorítottuk, a körzetből 36-an merítkeztünk be Nagydoboson, Pünkösdkor. Háló bácsi volt a lelkipásztor, de Révész Sándor lelkipásztor merített. Marika 1965-ben merítkezett be Rákoscsabán, Békefi Pál lelkipásztor által, Ács András volt a lelkipásztora.

1960-ban tanulónak jöttem Pestre és az újpesti gyülekezet tagja lettem. Nehéz volt elszakadni a családi fészektől, különösen Anyukámtól. Kollégiumban laktam, takarodó után az ágyon a fal felé fordultam és sírtam, mert honvágyam volt, de megszoktam az új helyzetet.

Történt, hogy a Bibliám eltűnt a párnából, ezért fegyelmit adtak és azt mondta a nevelő, hogy végleg tüntessem el, de én kiálltam amellett, hogy a Biblia engem fegyelmez. Később a nevelő kérdezte tőlem, megvan-e még a Biblia, mondtam félve, hogy igen. Akkor adjam oda, mert ő olvasni fogja. Örömet, mondtam, és Béla adott egy

Újszövetséget. Nagyon sok élményben volt részem az Újpesti gyülekezetben, a fiatalok felkaroltak, családok meghívtak vasárnap ebédre. Kovács Géza lelkipásztor volt az első papom Pesten. A bátyám teológus volt, vitt magával oda, ahol szolgált. Apukám Pesten dolgozott és a nővérem is Pesten volt. 1962-ben lettem kőműves, és akkor költözött fel Anyukám és a két húgom Budakeszire, így újra együtt volt a kis család, de nem sokáig, mert elkezdődött a kirepülés. 1966-ban katona lettem Komárom mellett, ekkor ismertem meg Marikát, gimnazista volt. Leragadtam mellette, ráadásul a Mama nagyon jól főzött.

1968-ban nősültem meg, Újpesten volt a menyegzőnk, a bátyám adott össze bennünket. Hála Istennek, lett lakásunk is. Vártuk a gyermekáldást, négy évre jött az első lányunk, akinek nagyon örültünk. Három gyermekre gondoltunk, de hat lett belőle. Most már kilenc unokánk van, kiket Isten ajándékának tekintünk. Azért imádkozunk, hogy az Úré legyenek.

Marika áplonő-szülésznő lett, tanulás közben is szült, sokat vállalt magára. Később szociális főiskolát és diakonissza képzőt is végzett. Én csak szerény kőműves vagyok, de mester, Aszódon és Salgótarjánban végeztem 50 évesen.

Az újpesti gyülekezet felkért az imaház építésére, amit örömmel vállaltam. 3,5 évig építettük a testvérekkel főállásban, szent büszkeséggel mondom, rengeteget dolgoztam és megérte, mert békességben, szeretetben voltunk.

Több mint 10 évet dolgoztam egyházi alkalmazásban, és közel 20 éve vagyok kistudású kisvállalkozó.

1982-ben a cinkotai gyülekezetbe mentünk, mert Szilasligeten építettünk egy házat. Nagyon kedves, meleg gyülekezet, jó volt köztük lenni, szívesen gondolunk rájuk. Itt is volt alkalmam, hála Istennek, kivenni a részem az építkezésből.

Következett az aszódi gyülekezet, arany testvérek vannak itt is, úgy érezzük, megtaláltuk a helyünket, a testvéri szeretetet, amiért nagyon hálásak vagyunk az Úrnak.

Befejezésül még azt szeretném leírni, hogy

50 éve vagyok az Úré, de soha nem bántam meg, sőt sok örömben és áldásban volt részünk. Voltak ugyan nemszeretem napok is, amelyek azonban később javunkra váltak.

Szeretettel: Feri és Marika és gyermekeink
„Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!”

Szent-Gály Kata:

KRISZTUS KÖVETÉSE

Egészet adni - sohase felet.

Vállalni mindent - bármit is jelent.

Egészet adni - mindent, ami van,
ami csak vagyok - maradéktalan.

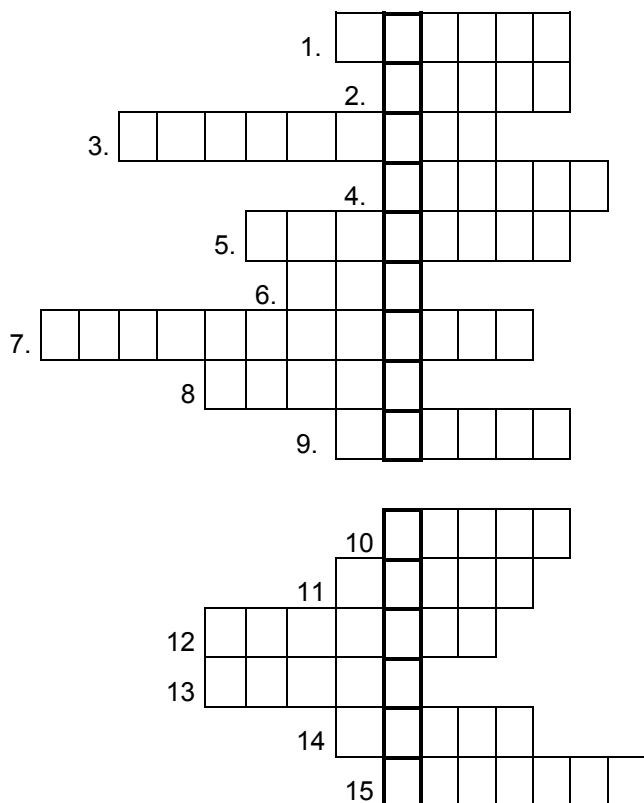
„Isten azt mondta: bizony, én veled leszek”

2Móz 3:12

Természetes, hogy amikor Isten küldetéssel bízta meg Mózeset, nem engedte egyedül útjára. Felvenni a harcot a világ leghatalmasabb uralkodójával – ez rettenetes veszélyekkel járó és óriási erőt megkövetelő feladat volt. Nevetséges lett volna, ha ezzel a feladattal egy szegény és magányos pásztor embert bíz meg Isten, és aztán magára hagyja. Elképzelhetetlen, hogy a bölcs Isten szembeállítsa Mózeset egymagát a fáraóval és Egyiptom egész haderejével. Ezért ígérte Isten Mózesnek: „Én veled leszek” – és ezzel kizárta számára az egyedüllétnek még a gondolatát is.

Az én esetemben ugyanez a helyzet. Ha az Úr küldetésében úgy indulok, hogy az Ő erejében bízok és az Ő dicsőségére tekintek, akkor biztosan velem lesz. Azzal, hogy Isten küldetést ad, kötelezi is magát, hogy támogatni fog engem. Nem elég ez? Mi többet kívánhatok még? Ha az összes angyal és arkangyal állna is mellettem, csődöt mondhatok; de ha Ő velem van, biztos a győzelem. Csak arra kell ügyelnem, hogy ígéretéhez méltóan viselkedjem. Ne legyek félénk, elcsüggedt, gondatlan vagy elbizakodott. Micsoda személyiséggé kellene válnia annak, akit Isten maga kísér! Ilyen támogatás tudatában legyek ember a talpamon, és menjek bátran oda, ahová az Úr küld!

MÓZES

1. Mózes fiának neve (2Móz 2:22)
2. Ezt a földet kapták meg Izrael fiai Egyiptomban (1Móz 47:1)
3. Ki nevelhette a kis Mózeszt? (2Móz 2:9)
4. József apja ezt a nevet kapta Istentől (1Móz 32:28)
5. Mózes feleségének neve (2Móz 2:21)
6. Ennyi lánya volt Jethrónak (2Móz 2:16)
7. Ebbe tették a kis Mózeszt – gondolj arra, hogy miből készült! (2Móz 2:3)
8. Ennyi hónapig rejtegette Mózeszt a családja (2Móz 2:2)
9. Erre a földre menekült Mózes (2Móz 2:15)
10. Az ő házában nevelkedett fel Mózes (2Móz 2:10)
11. Ezen a hegyen találkozott Mózes Istennel – ékezet nélkül (2Móz 3:1)
12. Ezek voltak a zsidók Egyiptomban (2Móz 2:23)
13. Vízből kihúzottat jelent (2Móz 2:10)
14. Kik kapták először a parancsot, hogy öljék meg a gyermekeket? (2Móz 1:18)
15. Ez lett Mózes, és emiatt menekülnie kellett (2Móz 2:14)

A függőleges sor megfejtése:.....

.....

Honnan tudja egy idegen, hogy valakik házasságok?

Abból lehet kitalálni, hogy mindketten ugyanazzal a gyerekekkel ordítanak.

.....

A férfi jutalma a nő. A nő jutalma a tudat, hogy ő egy jutalom...

.....

Steward Jakab, „Krisztus középcsátára”, a múlt század harmincas éveiben Magyarországon evangelizál. Az egyik összejövetelén így szólt:

- Álljanak fel azok, akiknek a házasságában még soha semmiféle probléma nem volt!

Erre bizonytalankodva felállt öt-hat ember.

Steward ekkor a többiekhez fordult:

- Mi pedig, testvéreim, imádkozunk ezekért a farizeusokért...

Dicsekvés

1877. november 21-én jelentette be Thomas Edison, hogy fölfedezte a gramofont. Edison vívmányait gyakran elfelejtik az emberek. New Jerseyben lévő műhelyében még a következőket alkotta: a háztartási izzót, a mozgófilm készüléket, a távirógépet, a másológépet, a diktafont és még sok más készüléket.

Ha valakinek joga lett volna a dicsekedéshez, akkor az Edison lett volna. Ő azonban alázatosan ismerte el, hogy nem tudná létrehozni az élet legegyszerűbb formáját sem. A világ Teremtője ezt mondta: „Aki dicsekedni akar, azzal dicsekedjék, hogy érti és tudja rólam, hogy én vagyok az Úr, aki szeretetet, jogot és igazságot teremt a földön, mert ezekben telik kedvem – így szól az Úr!” (Jer 9:23-24) Amikor rájövünk, mennyire összehasonlíthatatlanul nagyobb a Teremtő, mint mi, csak akkor tudjuk, hogy ismeretünk, talentumaink és gazdagságunk csak ajándék az Ő végtelen tárházából, ezért nagyon kevés okunk van a dicsekvésre.

Impresszum:

Szerkesztette: Mártonné Szászi Ildikó
Aszódi Baptista Gyülekezet
2008/04.